

Schtwórte wotdżelenje.

Modlitwy domjazeho a mandžel- ſkeho žiwjenja.

146.

Modlitwa ſlubjeneju prjedy werowanja.

O ſwjaty Božo, kiž by mandželſtwo wuſtajil a praſil: dobre njeje, ſo člowjek ſam je, ale ſo by pomoznizu měl, kotaž by pschi nim byla; hlaſ po tajkim twojim ſwjatym wuſtajenju pschikhadžamoj psched twoje woblicžo a ſo czi džakujemoj, ſo by naju k mandželſtwu czeſnje powołał, ſ tej pokornej próſti, ty chył naju we nim wot ſpocžatka hacž do kónza po twojej hnadle žohnowacž a ſwarnowacž. O knježe Božo, njebjeski Wótcže, naſhil ſwoje njebježa a ſtuþ deſe a žohnuj naju po czeſle a po duſchi. O knježe Jeſom Khrýſchče, naju njebjeski nawoženja, pschińdž na naju kwaſ ſe ſwojej hnadi, kaž by ſo na Kananejskim kwaſzu ſjewił. O knježe Božo, ſwjaty Duch, ſahoć namaj wutrobu ſ wóhnjom pójceſiweje, horzeje mandželſkeje luboſcže a ſežin ſebi we namaj wobydlenje. O ſwérny Božo, jenicžki w bježu a trojenicžki w parſchonach, ſwarnuj a požohnuj naju wonkhód a nutſkhód; pschetoz ſchtož ty, Knježe, požohnujesch, to je a wostanje požohnowane wěcznje. Hamjeń.

Dr. Jurij Záman (1580—1636).

147.

Pschi ſpocžatku mandželſtwa.

Naju ſpocžatku budž w mjenje teho Knjeſa, kiž je njebježa a ſemju ſtworil. Knježe, ty ſmilny Božo, kiž by